

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820202083
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5820202083.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobkyne - R. C., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XXX, XXX XX P. U., v zastúpení právne Advokátska kancelária STEHURA & partners, v.o.s., pracovisko Dolný val 574/7, 010 01 Žilina, proti žalovanému - PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, v zastúpení právne - AK JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 379,76 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 13Csp/14/2020-71 zo dňa 7.7.2021 takto

rozhodol:

N e d o t ý k a sa rozsudku vo výroku II., v ktorom súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

Vo výrokoch I. a III. rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) uložil vo výroku I. odvolaním napadnutého rozsudku žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 379,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 379,76 eur od 15.12.2020 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. zamietol žalobu vo zvyšnej časti. Vo výroku III. priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Podľa skutkových zistení súdu žalobou uplatnený nárok vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500120397 jej účastníkmi nepochybne uzavretej dňa 30.6.2015, z uvedeného dôvodu pri právnom posúdení zmluvného vzťahu a z neho vyplývajúcich nárokov sa riadil podľa právneho režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej iba „ZoSÚ“) a ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcimi právnou problematiku spotrebiteľských zmlúv.

3. Predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo poskytnutie úveru žalobkyni vo výške 750 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 42 mesačných splátkach po 40,92 eur, celková čiastka ktorú mala žalovanému zaplatiť predstavovala sumu 1.062 eur. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej iba „RPMN“) bola stanovená na 25,31%, ročná úroková sadzba na 17,42%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05%, priemerná RPMN za úver na 37,67%., poplatok za poskytnutie úveru v sume 75 eur.

4. Okresný súd za dôvodnú uznal žalobnú argumentáciu žalobkyne, ktorá sa dovoľavala bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, následne uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej titulom vydania

bezdôvodného obohatenia žalovanú istinu, považoval totiž výsledkom vykonaného dokazovania za preukázané, že spotrebiteľská zmluva neobsahovala náležitosti vyžadované podľa ust. § 9 ods. 2 Z. č. 129/2010 Z.z. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru vychádzajú z ustanovenia § 11 ods. 1 Z.č. 129/2010 Z.z. okresný súd konštatoval z nasledovných dôvodov :

a.) zmluva neobsahovala náležitosť vyžadovanú podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. - t. j. dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. Súd nesúhlasil s uvádzaním týchto údajov žalovaným len v dodatočne vyhotovenom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi datované dňom 30.6.2015 a odosielané dlžníkovi až po vyplnení a podpísaní žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere, v konkrétnej veci podpísanej žalobkyňou dňa 23.6.2015. Podľa názoru súdu všetky obligatórne náležitosti treba uviesť priamo do spotrebiteľskej zmluvy a nie do iných listinných dokumentov bez ohľadu na ich formu, či názov. Pokiaľ žalovaný odkazoval na obsahové vymedzenie termínu konečnej splatnosti úveru v článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní v znení, že „ deň splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru “ - ani z tejto definície by nebolo možné určiť, kedy konkrétne konečná splatnosť má nastať, resp. ani z nej nevyplývajú žiadne bližšie informácie na základe ktorých by sa dlžník mohol čo i len odpočtom dní a mesiacov k termínu konečnej splatnosti úveru dopátrať. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v čase, keď spotrebiteľ - dlžník podpísal žalovaným - veriteľom vyplnený návrh.

b.) v zmluve bola nesprávne uvedená výška RPMN (ročná percentuálna miera nákladov). Odplata za poskytnuté služby mala byť jednoznačne zahrnutá do celkových nákladov úveru v súlade s § 2 písm. g), h) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nezahrnutie tejto odplaty do celkových nákladov ovplyvnilo aj správnosť údajov skutočnej RPMN, pretože ak by bola zahrnutá do celkových nákladov, celková výška RPMN by bola oveľa vyššia ako bola prezentovaná. RPMN mala byť vypočítaná z istiny, ktorú žalovaný skutočne poskytol žalobkyni a nie z istiny, ktorú žalovaný znížil o poplatok za úver. Podstatnou obsahovou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy je aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Pokiaľ bola v zmluve uvedená neprávne výška RPMN, treba na ňu pozerieť, akoby túto podstatnú náležitosť zmluva neobsahovala. Aj z dôvodu nesprávnej výšky celkových nákladov a z tohto dôvodu aj nesprávnej výšky RPMN sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak by aj bolo preukázané platné uzatvorenie dohody o poskytovaní služieb na ktorú žalovaný odkázal, ale ju nepredložil, nič by to nezmenilo na prijatom právnom závere, že platba na základe tejto dohody mala byť jednoznačne zahrnutá do výpočtu RPMN a aj do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Naviac, odplatu za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb vo výške 731,64 eur je potrebné považovať nielen za neprimerane vysokú vzhľadom na výšku poskytnutého úveru žalobkyni, ale aj za v rozpore s dobrými mravmi.

5. Žalovaný vyplatil žalobkyni úverovú sumu 675 eur, podľa prehľadu platieb (na č.l. 23 a 24 spisu) žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 1.059,73 eur, za stavu konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zaplatila navyše 384,73 eur. Väčšinu splátok uhradila žalovanému v období od 10.8.2015 do 15.6.2017, žalobou si uplatnila (dôvodne) iba nepremiellanú sumu 379,76 eur preukázateľne ňou na účet žalovaného uhradenú dňa 4.9.2019, ktorá zároveň predstavuje podľa názoru okresného súdu bezdôvodné obohatenie žalovaného (získané bez právneho dôvodu) ktoré je povinný podľa § 451 Občianskeho zákonníka (ďalej iba OZ) žalobkyni vydať. Popri istine priznal súd podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ žalobkyni aj úroky z omeškania v zákonom prípustnej výške 5% ročne dňom nasledujúcim po doručení žaloby, t. j. dňom 15.12.2020 a ohľadne zvyšných úrokov z omeškania uplatnených odo dňa podania žaloby u súdu do dňa jej doručenia žalovanému, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. Keďže zamietnutá časť úrokov z omeškania predstavovala príslušenstvo pohľadávky, súd ju pri rozhodovaní o trovách konania nebral do úvahy a podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej iba CSP) priznal náhradu trov konania žalobkyni voči žalovanému v plnom rozsahu.

7. Čo do výrokov I. a III. rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote žalovaný, v uvádzanej časti sa domáha zmeny, v rámci nej žiada žalobu zamietnuť a priznať voči žalobkyni náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

8. Podľa odvolateľa súd nezodpovedal v rozhodnutí :

- ako sa vysporiadal s jeho procesnou obranou, že suma 379,76 eur nie je len úhradou úrokov, ale aj úhradou úverovej istiny a tak v celosti nemôže predstavovať bezdôvodné obohatenie,
- na základe akého právneho posúdenia by sa suma 379,76 eur predstavujúca úhradu 16 splátok vo výške po 23,50 eur (a časť 17. splátky) a splátka pozostávajúca z časti určenej na úhradu istiny 17,86 eur a z časti určenej na úhradu úroku 5,64 eur mala v celom rozsahu považovať za platbu určenú na úhradu úrokov (hoc sa jedná o základné otázky týkajúce sa merita veci),
- v bode 29 odôvodnenia relevantne nevyargumentoval prečo považuje sumu 379,76 eur za sumu určenú na úhradu úrokov, ak v skutočnosti išlo o úhradu časti istiny a časti úrokov,
- na základe akej právnej normy dospel k názoru, že poplatok podľa dohody o poskytovaní služieb má byť súčasťou výpočtu RPMN.

9. Žalovaný ďalej vytýka, že súd nepostupoval podľa právnych noriem upravujúcich výpočet RPMN, ako sa RPMN určuje, z akých údajov sa vypočítava, nezohľadnil pri rozhodovaní ust. § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z., vymedzujúce pojem „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“. Z dikcie „do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,“ vyplýva, že náklady na doplnkové služby, ktoré nie sú podmienkou pre získanie úveru alebo získanie za ponúkaných podmienok, netvoria súčasť celkových nákladov spotrebiteľa a teda sa nezapočítavajú ani do výpočtu RPMN. Pretože RPMN je percentuálne vyjadrenie celkových nákladov spotrebiteľa, tak ako to vyplýva z ust. § 2 písmeno i) zákona č. 129/2010 Z.z.. V žiadnej časti rozsudku sa neuvádza, ako a na základe čoho súd dospel k tomu, že poplatok podľa dohody o poskytnutí služby tvorí súčasť celkových nákladov a teda aj RPMN.

10. Odvolateľ odkazom na ust. § 11 ods. 1 písmeno d) zákona č. 129/2010 Z.z. tvrdí, že iba v jednom prípade, ak by bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, by bol úver bezúročný a bez poplatkov, podľa rozsudku súdu ale nebolo preukázané, že v zmluve uvedená RPMN je v neprospech spotrebiteľa.

11. Termín konečnej splatnosti úveru unijné právo nepozná, čo viedlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. ním vylúčenia tejto náležitosti. Podľa rozhodnutia Súdného dvora EÚ vo veci C-42/15 je preukázané, že spôsob výkladu vnútroštátneho práva a implementácia smernice 2008/48/ES nebola správna, preto zo stavu, ktorý odporuje cieľu aký mal byť implementáciou smerníc EÚ dosiahnutý, nie je možné vyvodzovať záver o protiprávnosti. Ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom je potrebné zachovať požiadavku eurokonformného výkladu zákona, čo vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti znamená, že s týmto údajom/náležitosťou nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, členský štát totiž takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej i preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. V posudzovanom zmluvnom vzťahu požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola splnená viacerými spôsobmi, jednak, určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Aj podľa záverov rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co/111/2014-16 podľa článku 7 zmluvných dojednaní predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky.“

12. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhuje potvrdenie rozsudku. Podľa nej ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy vyžadovalo, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala odplatu podľa osobitných predpisov (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a § 1 a 1a Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) vyjadrenú v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočítanú ako súčet plnení podľa odseku 3 citovaného nariadenia za rok. Posudzovaná zmluva

neobsahuje údaj o odplate v zmysle zákonných kritérií, navyše žalovaný uviedol v zmluve chybné aj údaje o RPMN. Do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa započítavajú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, teda aj všetky poplatky spojené s poskytnutým úverom. Žalovaný do výpočtu RPMN nezahrnul poplatky podľa dohody o poskytovaní služieb vo výške 731,64 eur, uvedené konanie žalovaného je nutné považovať za mimoriadne závažnú nekalú obchodnú prax, za konanie v rozpore s dobrými mravmi a konanie bez odbornej starostlivosti, keďže ona/žalobkyňa ako spotrebiteľka nemala zabezpečenú reálnu objektívnu možnosť porovnania úverov z hľadiska výšky RPMN a celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Zmluva neobsahuje žiadny údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, preto nie je možné objektívne stanoviť, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Jednou z obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere pritom v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase jej uzatvorenia je aj údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Okresný súd správne uzatvoril, že termín konečnej splatnosti úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní, od uzavretia zmluvy, od počtu splátok. Spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo v rozhodovacej praxi odvolací Krajský súd v Žiline konštatoval už vo viacerých prípadoch, napr. v rozhodnutí 5Co/3/2019 zo dňa 21.5.2019, 11Co/160/2018 zo dňa 31.7.2018, sp. zn. 10Co/465/2015 zo dňa 29.1.2016. V rozhodovacej činnosti odvolacích krajských súdov už bolo ustálené, že účelom § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný ako dlho je povinný plniť si povinnosť splácať úver, preto je nutné, aby dodávateľ v zmluve vyšpecifikoval konečnú splatnosť úveru konkrétnym dátumom a nie udalosťou, ktorá je závislá na vôli ktorejkoľvek zmluvnej strany.

13. Žalovaný pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere porušil ustanovenia zákona o spotrebiteľskom úvere, predmetný úver sa zo zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov a jej povinnosťou bolo vrátiť žalovanému len požičanú sumu vo výške 675 eur (750 eur - 75 eur), nakoľko poplatok za poskytnutie úveru si žalovaný ihneď ponechal. Postupnými platbami žalovanému vrátila celkom až sumu 1.059,73 eur, hoc bola povinná vrátiť 675 eur, bez právneho dôvodu tak zaplatila žalovanému 384,73 eur. Žalobou si uplatnila len nepremiellanú sumu 379,76 eur, túto žalovanému uhradila platbou zo dňa 4.9.2019.

14. V ďalšom štádiu odvolacieho konania strany sporu už písomné vyjadrenia nepredkladali.

15. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podal na to oprávnený účastník, proti rozhodnutiu (jeho výrokom), ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc podľa § 378 ods 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a v súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania - III. potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP pre vecnú správnosť. Nedotknutým zostal odvolaním nenapadnutý výrok II.

16. Krajský súd odvolaniu žalovaného nevyhovel.

17. V písomnom vyhotovení rozhodnutia okresný súd komplexne ozrejmil všetky rozhodujúce skutkové a právne úvahy na základe ktorých právnu vec účastníkov meritórne uzavrel. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s prijatým záverom okresného súdu, že v aktuálne súdnej veci riešený úverový vzťah / úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov a za tohto stavu bolo povinnosťou žalobkyne vrátiť žalovanému iba sumu reálne poskytnutej úverovej istiny vo výške 675 eur a všetky nad rámec tejto sumy žalobkyňou zaplatené plnenia žalovanému treba kvalifikovať za bezdôvodné obohatenie žalovaného.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri odvolacom prieskume je viazaný nielen rozsahom odvolania ale i jeho konkrétnymi dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku (§ 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP). Vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia posudzuje z dôvodov označených odvolateľom. Z hľadiska odvolacieho prieskumu konkrétneho rozsudku predmetná viazanosť veľmi úzko súvisí s určujúcimi závermi okresného súdu na ktorých argumentačne založil svoje rozhodnutie. Ak okresný súd vymedzí viacero dôvodov z ktorých každý aj samostatne podmieňuje určitý záver (ako tomu je aj v tejto súdnej veci) o bezúročnosti

a bezpoplatkovosti úveru a odvolateľ napadne len niektorý z nich, jeho odvolanie tak nie je spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia.

19. Spotrebiteľský charakter žalobou uplatneného nároku a z tohto dôvodu následné právne posúdenie podľa režimu Z.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere odvolateľ nenamietal. Uvádzaná právna norma v ust. § 11 ods. 1 zakotvuje za akých podmienok sa považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, pritom stačí pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ak je splnená hoc iba jedna podmienka.

20. Odvolateľ argumentuje v odvolaní pomerne rozsiahlo, ale vôbec nenapadol jednu z určujúcich skutočností a to, že hoc výška úveru v úverovej zmluve bola dojednaná v sume 750 eur, žalobkyni ale bol úver reálne vyplatený/poskytnutý nie v sume 750 eur, ale v sume 675 eur, pretože žalovaný / veriteľ primárne sledujúc svoj ekonomický záujem a finančný profit si ihneď zinkasoval vo svoj prospech poplatok vo výške 75 eur. Uvádzaný poplatok ako odplata za poskytnuté služby vôbec nemal byť súčasťou úverovej istiny uvádzanej v zmluve, ale mal byť zahrnutý ako to uvádza okresný súd do celkových nákladov úveru, čím aj celková výška RPMN by bola oveľa vyššia ako bola v zmluve prezentovaná/ uvádzaná. Nie je možné opomenúť, že ročná percentuálna miera nákladov je pre spotrebiteľov najpodstatnejší ukazovateľ ceny úveru, jej výšku ovplyvňujú napr. výška poskytovaného úveru, výška nákladov a pod., RPMN je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Je bez právneho významu odvolacia argumentácia žalovaného v ktorej sa venuje spôsobu výpočtu RPMN a vymedzeniu čo podľa právnej úpravy patrí do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V súdnej veci je totiž podstatné, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov uvádzaný v zmluve správny nebol, keďže preukázateľne vychádzal z nesprávnych (skreslených) údajov, následne z uvedeného dôvodu treba na ňu pozeráť ako keby zmluva neobsahovala podstatnú náležitosť vyžadovanú podľa ust. § 9 ods. 1 písm. k) Z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Absencia tejto obligatórnej náležitosti v spotrebiteľskej zmluve je sankcionované podľa § 11 ods. 1 písm. b) bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

21. Pokiaľ odvolateľ argumentoval napr. potrebou eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva, uvedené vzťahoval len k záveru okresného súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z titulu absencie údajov o termíne konečnej splatnosti úveru, uvedená odvolacia argumentácia ale nebola spôsobilá privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku.

22. Po prijatí závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru povinnosťou žalobkyne bolo zaplatiť žalovanému iba sumu skutočne poskytnutej úverovej istiny - t.j. vo výške 675 eur. Žalobkyňa preukázala, že žalovaný istinu zaplatila žalovanému nad rámec sumy 675 eur, teda plnila to na čo žalovaný podľa práva nárok nemal. Suma istiny uplatnená žalobkyňou v žalobe predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktorý je povinný žalobkyni vydať. Pokiaľ ide o bezprostredne súvisiace príslušenstvo - úroky z omeškania z priznanej istiny odvolací súd odkazuje v celom rozsahu na písomné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu v bode 30 keď s jeho závermi v danej časti sa v celom rozsahu stotožňuje.

23. Otázkou náhrady trov prvoinštančného konania posúdil okresný súd v súlade so zásadou úspechu/ neúspechu strán v spore čo má oporu v aplikovanom ust. § 255 ods. 1 CSP.

24. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP odvolací súd priznal žalobkyni (úspešnej) voči žalovanému (neúspešnému v odvolacom konaní) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

25 . Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.